

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
postmottak@fin.dep.no

Deres ref.:

Vår ref.:
Kapitalbeskatning_i_en_internasjonalt_økonomi_2015_04_07.docx

2480 Koppang, 07.04.2015

HØRING – KAPITALBESKATNING I EN INTERNASJONAL ØKONOMI

Kiær Mykleby vil med dette gi sine innspill til Scheelutvalgets innstilling. Vi vil i dette tilsvaret berøre de områder som har innvirkning på skogbruk og småkraftproduksjon som næring, og felt som direkte rammer bedriftens økonomi ved eventuelle omlegginger.

Vi ser at utvalgets og det rådgivende forumets sammensetning i liten grad - om noen - har representanter for den del av næringslivet som består av de små bedriftene og enkeltmannsforetakene - ei heller direkte representanter for de som har skoen på og kjenner hvor det trykker - bedriftseierne selv.

Et grunnleggende problem er at man kun er opptatt av mulige økonomiske virkninger ved betydelige endringer i skattesystemet. Det man helt overser er at betydelige endringer i skattesystemet rokker ved tilliten til investeringsviljen. Store deler av risikoen kan for de fleste investeringers del for en bedrift sikres gjennom langsiktige prissikringer, enten det gjelder produktene, renter på lån eller utbyggingskostnader. All risiko kan selvfølgelig ikke fjernes, derfor kreves også et risikopåslag utover normal rente for de fleste investeringers del. Jo større risiko - dess større må risikopåslaget være. Hvor stort bør risikopåslaget være for den politiske risikoen for stadig endrede rammevilkår være?

Vår bedrift har gjennom de siste 25 årene vært gjennom en god del store skatteendringer (godt beskrevet av Scheelutvalget). Forutsigbarhet og langsiktighet når det gjelder rammevilkår er avgjørende for om man skal ha tillit til å foreta investeringer med 40 til 100 års perspektiv. Vannkraft og skogbruk er typiske eksempler i så måte. Brå og ofte skifter i rammevilkårene - hvorav skatt er en vesentlig faktor - svekker tilliten til å foreta langsiktige investeringer i Norge. Det må i langt større grad enn i dag bli parti- og blokkovergripende enighet om langsiktighet i næringspolitikken og rammevilkårene for næringslivet. De fleste investeringer innen våre områder er irreversible. Store og raske endringer i rammevilkår vil kunne få dramatiske følger.

Finland, som er et land vi konkurrerer med har flat beskatning på inntekter fra skogen. Sverige, som er den andre store konkurrenten, opererer med ulike fondsavsetninger som gjør at skogeier sjelden beskattes høyere enn kapitalskatt på skoginntekter. Dette blir gjort ut fra erkjennelsen av at netto avkastning er styrende for den samlede hogsten, noe som igjen er avgjørende for industriens produksjonsevne. Flat beskatning hadde vært det beste og enkleste for både skogeier og skattemyndigheter.

En stor del av arbeidsplassene i Norge drives av små enkeltpersonforetak eller mindre aksjeselskap. Mange av dem ligger ute i distriktene, og mange av dem strever for å klare å nå et lite overskudd.

www.kiar-mykleby.no

Rogner Gård, 2480 Koppang	Tlf.	62 46 20 70	
Forstkandidat Anders Kiær	Mobil	976 93 570	E-post: post@kiar-mykleby.no
Sivilagronom Anne Ulvig	Mobil	900 43 154	Foretaksnummer 961 272 432 MVA
Ressursøkonom Karen Anna Ulvig Kiær	Mobil	959 73 081	
Siviløkonom Trygve Ulvig Kiær	Mobil	951 70 025	
Skog- og utmarksforvalter Kjell Åge Fredheim	Mobil	901 19 477	

I utgangspunktet skal man skatte etter evne. Dersom gjeldsfradrag begrenses vil det medføre at for mange mindre bedrifter med høy grad av lånefinansiering, vil de komme til å betale en økt skatt selv om skattesatsen reduseres. Det vil ofte være situasjonen for nystartede bedrifter eller bedrifter i en ekspansjonsfase hvor høy gjeldsgrad ikke er uvanlig. Ekstra urimelig vil det bli for enkeltpersonforetakene, som i dag blir diskriminert i forhold til aksjeselskap. Skogbruk som er en del av framtidens grønne satsing er innelåst i et konsesjonsregime som gjør at næringen ikke kan organiseres som aksjeselskap og oppnå de fordeler aksjeselskapene har i forhold til enkeltpersonforetakene. Disse urimelige forskjellene må det endres på – noe som kan gjøres ved at det etableres fondsavsetningsordninger for enkeltpersonforetakene. Fullt fradrag for gjeldsrenter må opprettholdes for næringsvirksomhet.

La oss ta et eksempel på utvalgets manglende forståelse for de mindre bedriftene. Siden 1992 har grensen for direkte utgiftsføring stått stille på 15.000 kroner. Med endringer i konsumprisindeksen tilsvarer det over 23.000 kroner. For en liten bedrift skal det i regnskapet hensynstas, føres på egne eller inn i saldorskjemaet, det skal revideres med videre. Det er klart at dette er en ekstra kostnad for bedriften – beløpet bør heves til minimum 25.000 kroner. Dersom dette ikke gjøres er det dermed foretatt en relativ skjerpelse gjennom den tiden som er gått – selv om den skattemessige virkningen er blitt redusert med redusert skattesats.

Skogbruk er en kapitalkrevende, kjennetegnes av langsiktig eierskap og har en investeringshorisont som strekker seg over generasjoner. Gjennomsnittlig årlig avkastning på investert kapital er lav sammenlignet med andre næringer. Mange skogeiere med mindre eiendommer hogger ikke på langt nær hvert år, og har svært varierende resultater. For skogbruket blir formuesskatten en uforholdsmessig tung belastning.

Vi synes utvalget i altfor liten grad har vurdert mulighetene for og virkningene av å fjerne formueskatt på arbeidende kapital. Istedenfor å øke inntekt og formue av egen bolig, sekundærbolig og hytte – noe vi anser er nær politisk selvmord – burde fjerning av formueskatt på arbeidende kapital være et alternativ som fører til at mer kapital vil tilflytte arbeidende kapital og mindre til bolig- og fritidsboliger. Helst bør hele formueskatten fjernes.

Samme virkning som formueskatt har eiendomsskatten for mindre foretak. For foretak som strever med å oppnå positive resultat, blir eiendomsskatten noe man må finansiere ved økt låneopptak eller ved tilførsel av ny egenkapital. Skal formueskatten og eiendomsskatten opprettholdes, må det kun ilegges når resultat etter formueskatt og eiendomsskatt er positivt. For småkraftverk er eiendomsskattens utforming spesielt negativ og ikke etter skatteevneprinsippet, ved at de dyreste og minst lønnsomme utbyggingene får den høyeste eiendomsskatten.

Virkningen av formue- og eiendomsskatt er for små bedrifter i utkant Norge mer tyngende enn om skattesatsen for selskaper er 27 eller 20 %. Tross alt skattes det da av et overskudd.

Med hilsen
For **KIÆR MYKLEBY**

Anders Kiær
Daglig leder